

Хайра, Фради

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 18. szám, 2024. május 3.

Az ötvenes években, amikor kilenc-tíz éves gyerekek voltunk, a hideg, hosszú téli estéken fő szórakozásunk a gombfocizás volt. A pályát a konyhaasztal képezte, a kapuk és a csapatszállító busz kávésdobozból készült! Volt, aki kézzel, két körömmel pöckölt, volt, aki fésűt vagy pöckölőt használt, de a gondot igazán a játékosok beszerzése és elkészítése jelentette. Jórészt nagyszüleink télikabátjáról vágtuk le és csórtuk el őket, a kapusokat pedig négy-öt gombból ragasztottuk össze. Az igazi góllövő játékosokat, az ún. pupikat csak a rövidáruüzletekben lehetett beszerezni, borsos áron, rá is ment a zsebpénzünk. H. Gyuri barátomé volt az MTK, az én csapatom a Fradi volt. A minap ugrott be, milyen kár, hogy a Gazprom csak 1989-ben alakult, mennyivel jobban jártam volna, ha a Fradim is megkapja a Gazprom támogatását, akár jobb játékosok beszerzésére is. Mivel az oroszbarát Rákosi-diktatúrában a mai Gazprom elődje a baráti cégek listáján szerepelt, így a támogatásuk akkor lett volna igazán kézenfekvő.